

Sivly

• SOLRENNING •

MOTTATT

for Hordaland -

29 AUG 1986

juni -86

GOD SOMMER
kos deg med følgende :

INNHold

VEDTAK FRA DS, Klassekampen, KK-kampanje, RV-radio RV-arbeid, atomkraft, 21.august	s. 2
OPPSUMMERING AV VINTERKAMPANJA KK, FOR HORDALAND	s. 4
INNLEDNING PÅ FAGLIG 1. MAI - FRONTS FEST I BERGEN	s. 6
SLUTT OPP OM KVINKEFRONTEN	s. 9
KAST DEG FRAMPÅ - KURS FOR KVINNER	s.10
8.MARS OPPSUMMERING FRA BERGEN (FOR KF)	s.11
EIN OPPSUMMERING AV PARTIET SITT ARBEID MED BOMPENGERINGEN ...	s.13
EN PÅSKEHILSEN	s.14
TIL MØTET OM PRINSIPP- PROGRAMMET, 2.MØTE	s.16
ANNONSE: KAST DEG FRAMPÅ - KURS FOR KVINNER	s.18
TIL ARBEIDERNE VED BMV - LAKSEVÅG	s.19
HILSEN TIL PARTIET FRA VERKSTEDKLUBBEN VED BMV - LAKSEVÅG	s.20

VEDTAK FRA DISTRIKTSSTYRET

Klassekampen

- * Det foregår en viktig politisk kamp om utviklingen av den redaksjonelle linjen i KK.
- * Alle avdelinger må gå inn i denne diskusjonen for å sikre at resultatet blir best mulig.
- * AU skal lage et opplegg for utvikling av denne diskusjonen i resten av året og ta tiltak for at resultatene av lagsdiskusjonene blir oppsummert og brakt videre til partiledelsen.
- *Utviklingen av den redaksjonelle linjen skal være ett av hovedpunktene på KK-konferansen til høsten.
- * DS mener at det er avgjørende viktig å utvikle en journalistikk med hovedvekt på politiske avsløringer for at "massenes politiske bevissthet og revolusjonære aktivitet..kan..oppdras" (Lenin).
- * Det skal opprettes en KK-redaksjon med minst 3 medlemmer.
- * Det skal opprettes et propaganda-utvalg der KK-journalist og radio-ledelsen er med. Utvalget skal ledes av en ansvarlig for AU.

Vedtak om KK-kampanja

DS har diskutert KK-året og kampanja til hausten. Vi er enige i prioriteringen av avisen og den sentrale betydning den har i partiet sitt arbeid. Haustens kampanje kjem til å bli avgjerande for om vi skal nå målet på 9000 abonnentar i denne landsmøte perioden. Dette målet er eit av dei to viktigaste resultatata vi skal oppnå. Det andre er å auke medlemstalet i partiet med 20%.

Målsetjinga i haust er større enn i vårkampanja. Målsettinga på nye abonnentar er 2000, laussalet aukast med 2/3. Dette set større krav til politisk koyr og organisasjonen enn i vår. DS vil setje i verk følgjande tiltak for å få til ein oppfylling av målsetjinga.

1. DS arrangerar ein KK-konferanse i veke 34. Alle lag stillar med KK-ansvarleg, hvis denne ikkje er i styret skal et styremedlem stille i tillegg. KK-utvalet samarbeidar med DSAU om gjennomføringa av konferansen. Melding om dette i juni rutina. Dersom distriktslaga ikkje kan stille får dei spesialbehandling.
2. DSAU skal vere politisk ansvarleg for kampanja og ha den opp som eige punkt på kvart møte.
3. KK-utvalet er nystarta med uklåre liner for arbeidet sitt. DSAU forplikter seg til å følgje opp utvalet, diskutere oppgåver og arbeidsområde.
4. DS går inn for å arrangere ein KK-fest. De som arrangerte vårfesten er allerede spurt og innstilt på å stå for det.
5. Kampanja startar laurdag 30. august. DS vil bruke KK-konferansen til å utfordre laga til ein pang-start. Eit minimum må være stands på gata den dagen.
6. Oppsummeringa av vårkampanja skal trykkast i Solrenning. Tredelinga av laga må med i denne oppsummeringa. Kvart lag får spesiell melding om kvar ein står i denne tredelinga.

7. DS går inn for KK-julemesse i år også. DS går ut med forespørsel om lagsansvar for messa på KK-konferansen i august. DSAU må følge opp arbeidet med messa.

8. Haustkampanja skal opp på lagsmøte innan 28. august.

9. DS skal sette personlege vervemål for seg.

RV-radio

*Radioen er en viktig del av partiets propaganda/agitasjonsarbeid.

*Diskusjon om radioens politiske betydning skal inn på planen for partiavdelingene i Bergen. Avdelingene må diskutere hvordan de skal bruke radioen. Partimedlemmene oppfordres til å høre på radioen.

*En representant for DS skal ha jevnlig møter med radio-ledelsen.

*DSAU har ansvar for at radioen får innledere til politiske skoleringsmøter.

*DS er enig med radio-ledelsen sin vurdering av radioens politiske betydning når det gjelder utvikling av folk som hører på oss, folk som deltar i radioen, folk vi inviterer til radioen.

*Hvis det er nødvendig vil partiet igjen hjelpe til for å sikre radioen økonomisk.

*DS synes planene for organisering i redaksjoner med planer og ansvarsfordeling er gode.

*DS er glad for det gode arbeidet som er nedlagt.

Vedtak om RV-arbeidet

- Ansvar for RV-arbeidet skal liggje hjå AU.

- Rapportssystem må utarbeidast.

- Arbeidet i bystyret, kommunestyret i Odda og fylkestinget i denne perioden må oppsummerast.

-AU må vurdere å utarbeide et eksterntvalg på lengre sikt.

-Det er AU sitt ansvar at opplysningar om RV sitt arbeid i dei parlamentariske organa kjem ut gjennom KK og innlegg i andre aviser.

-Alle lag skal vurdere bruk av RV-representantane.

-Alle lag bør vurdere om dei kan behandle/diskutere budsjetta.

-AU skal behandle/diskutere budsjetta for fylket og Bergen med tanke på å bygge opp aksjonar.

-AU må starte arbeidet med nominasjonar til vala 87. Dette må opp på neste DS.

Atomkraft

Vi prioriterer en anti-atomkraft demonstrasjon før ferien. Nok folk settes av. Demonstrasjonen bør ha et breiast mulig grunnlag og oppslutning. Partiet bør dele ut en egen løpeseddel i tilknytning til demonstrasjonen.

21. august

- Vi går inn for demonstrasjonstog 21. august i år.

- Vi vil jobbe for at SNP (Solidaritet Norge-Polen) og Afganistankomiteen er med å arrangere 21. augustdemonstrasjonen.

- Partiet går ikkje i spissen for 21. augustmarkeringa av gammal vane, men prioriterer det fordi det er strategisk viktig. Alle partiavdelinger i Bergen skal mobilisere til 21. august demonstrasjon.

- Alle avdelinger skal jobbe med 21. august.
- Vi går inn for å ha med parole som rettar seg mot innmelding i "Vennskapssambandet Norge-Sovjet."
- To avdelinger vil få spesielle oppgaver i 21. august arbeidet.

Vi legger opp til en diskusjon om "Vennskapssamband" saken i 21. august komiteen. Kor langt vi skal kjøre den saken må vurderes under løpet - i utgangspunktet ønsker vi ikke hallo i drivene om brudd osv, men vi ønsker å få kjørt Samorgfolkene. En parole som må vurderes er f. eks. : "FREM FOR KONTAKT MED OPPOSISJONEN I ØST-EUROPA - NEI TIL DE SOVJETSTYRTE VENNSKAPSSAMBANDENE".

OPPSUMMERING AV VINTERKAMPANJA KK. FOR HORDALAND

Hva som har skjedd i hele landet ser dere av stoff i TF, derfor tar jeg her bare vårt fylke.

Abonnement: Vi oppnådde 92 % av målsettinga. Dette er sjølsagt ikke godt nok, men likevel et bedre resultat enn på mange år.

Ut fra svar på rapportskjema fra avdelingene (i overkant av halvparten av avd. har svart) - kan vi dele de inn i tre grupper:

A - lag: de som har nådd målsettinga eller høyere.

B - lag: De som har nådd fra 25-99 % av målsettinga.

C - lag: de som har nådd under 25 % av målsettinga.

Vi har da: A - lag: 22%

B - lag: 66%

C - lag: 11%

Fylket har til tross for rel. god abonnementsverving hatt en tilbakegang i antallet abonnenter på 5.8% til nå i år - sammenlikna med 1985. Dette tyder bl.a. på at fornyingsarbeidet er for dårlig.

Løssalg: Vi har ikke samme oversikt som for abonnement fra hver avdeling. Løssalget totalt i fylket har gått tilbake med 87 aviser i snitt de tre første månedene i år sammenlikna med -85.

Vi har ei målsetting på å selge 700 aviser pr. mnd. Snittet til nå i år er 508.

Det som er solgt under lock-out'en og videre er ikke med her.

Pr. i dag bestilles det 203 aviser pr. uke til fylket vårt - d.v.s. at hvis alle avisene ble solgt hver uke, ville vi komme godt over målsettinga.

Et eksempel til etterfølging er Odda. De har de tre første månedene solgt nesten 150 aviser pr. mnd. - mens det i Bergen er solgt ca 260.

Det arbeidet avdelingene gjør har vært og vil være avgjørende for hvordan resultatet av hele KK-kampanja blir.

SK sendte i vår ut et undersøkelsesskjema for å finne ut hva avdelingene gjør og hvordan.

Vi har pr. i dag svar fra litt over halvparten av avdelingene. Ut fra disse finner vi følgende:

Lagsstyremøte og avdelingsmøte er gjennomført i alle avd. (en var seint ute).

Økt løssalg hos 43 % av avd. Men i forhold til hva? Jfr. at vi totalt har mindre løssalg enn i fjor vår.

Løssalg andre dager enn lørdagen hos 28 % av avd.

Verving: Godt over halparten av medlemmene har ikke vervet abonnenter. I en avdeling har 85 % ikke vervet (vi vet ikke hvorfor, sikkerhetsplassering eller hva?) I en avdeling har bare 15% ikke vervet, men ut over disse to har over 50% i avd. ikke vervet. Flesteparten har vervet 2 eller flere - meget få har vervet over 5.

Fornyingsarbeid: bare 28% sier de har drevet med det ... er det noe å hente her??

Nye metoder: 30 % svarer ja og angir at de har: hatt utdeling av gratis-aviser og fulgt opp med løssalg lørdagen etter - drevet gateverving - hatt aksjonskveld.

Har de politiske sidene ved kampanja fått gjennomslag?

Flere medlemmer aktive i salg: 28% svarer ja

" " " : 100 % svarer ja - hva disse har gjort vet vi ikke, forsøk på abonnementsverving, fornying eller hva? Eller er det et uttrykk for at ekstremt få medlemmer har vært aktive tidligere?

Kontakt med nye folk: 28 % ja

Aktivisering av nye folk/ sympatisører: 14 % svarer ja - 28 % svarer, ikke mer enn før - resten svarer nei.

Arbeidsplass-salg/ "innretta salg" : 28% ja

Tips til redaksjonen: 28 % ja

Salg på bestemt oppslag/ stoffområde: 28 % ja

Plassering av laget: middels/ ifrangang: 72 %
middels/ i tilbakegang: 28 %

Spørsmål om hva med målsettinga for høstkampanja? 28 % sier de tror de vil klare den (A - laga) - 28 % sier nei og resten har sagt?

På spørsmål om de har gått ut til nye kl/ lesergrupper sier ingen ja.

Det er synd at ikke alle avdelingene har svart på undersøkelsen. Det for da hadde vi fått et bedre bilde av hvordan situasjonen er. Det vi vet tyder på at det har skjedd positive ting i løpet av våren.

Flere folk er aktive, noen har utvida antallet salgsdager, noen har tatt i bruk nye metoder og vi har oppnådd et bedre resultat enn før i vervekampanja.

MEN: vi utnytter omlandet vårt alt for dårlig, vi selger for lite målretta både i forhold til innholdet i avisa og grupper vi ønsker å nå. Det er fremdeles for få medlemmer som deltar i salg og verving av abonnenter - og vi har lite til på fornyingsarbeidet.

Målsettinga for høstkampanja må derfor være at vi klarer å gjøre alt det vi gjør i dag bedre - at flere blir med på det - og at vi gjør jobben på en mer profesjonell måte.

Ellers får dere lese i TF om den videre kampanja - omlegging av avisa-

om høstkampanja, tilbud etc.

Vi vil følge opp lokalt og starter høsten med ei samling for alle KK-ansvarlige. Vi vil der ta opp hvordan vi kan drive arbeidet i avdelingene og håper sjølsagt at alle stiller...

Vi kommer til å lage et undersøkelsesskjema til bruk under kampanja i høst, og oppfordrer alle til å bruke det og sende det tilbake til oss.

GOD SOMMER -

DERE FÅR LADE OPP TIL STOR INNSATS I HØST.....

for KK-utvalget

INNLEDNING PÅ FAGLIG 1. MAI-FRONT'S FEST

Var det noen som sa at kvinnetiåret er over?

Saken er at sluttresultatet etter KVINNETIÅRET 1975-85 var elendig.

Verdens kvinner har fått en forverret situasjon:

Fattige kvinner i alle land har fått det verre, og flere kvinner er blitt fattige kvinner. Utviklingen har slått hardest ut overfor kvinner i den 3. verden, men også i vår del er hovedmønsteret det samme.

Når kvinnetiåret faller sammen med økonomiske nedgangstider, så forbauser kanskje ikke dette resultatet økonomisk og politisk skolerte mennesker. Men husk da at der hele det arbeidende folket opplever reel forverring, så har kvinnen fått merke forverringen i enda sterkere grad enn sin mannlige kollega.

Dette er VIRKELIGHETEN. Så spør det om vi har hjerte og hjerne til å ta dette inn over oss, slik at vi får en politikk og en teori som tar utgangspunkt i denne virkeligheten.

Hva vet vi egentlig om livet til norske kvinner? Ta oss som er yrkesaktive. Våre regulerte arbeidstider er arbeidstid til alle døgnetstider, 85% av alle yrkesaktive som jobber såkalt "uhelkvent" er kvinner. Hadde de 85% - kvinnene - vært svarte, så

hadde vi kalt det norske arbeidsmarkedet for RASISTISK, og vi hadde vært rasende. Raseriet vårt mot undertrykking og utbytting omfatter ennå ikke all undertrykking og utbytting, og her ligger en stor utfordring - vi vet ennå ikke alt om virkeligheten. Det er det jeg vil snakke om.

Vi har intense måneder bak oss - streik og lock-out, for å holde oss til Norge. Vi har samlet de viktigste kravene og masjert i gatene i dag - og vi vet at det ligger strid måneder foran oss - nye streiker kanskje, avstemninger på tariff avtalene, forhandlinger lokalt om arbeidstidsforkortelser.

Kvinnene får nok å gjøre framover - det er daglig arbeidstidsforkortelse vi vil ha, og ikke noe klass med

normalarbeidsdagen. Og vi vil ha et skikkelig kronetillegg.

I denne kampen står vi som er her sammen - så langt er vi kommet. Så la oss da si som Magnhild F [redacted]: "DAMEÅR I ÅR".

- Hvem gav den første lockouten siden 30-årene? Hotell- og restaurant med sine kvinnekrev: BEDRE LAVTLØNNSGARANTI.

- Hvem stanset Nordsjøen i 2 1/2 uke? Cateringarbeiderne i CAF med sine kvinnekrev. LIK LØNN FOR LIKT ARBEID og et saftig krav om SVANGERSKAPSPERMISJON.

- Hvem stanset statens 5 sykehus i 2 uker? Sykepleierforbundet med sitt kvinnekrev. LIK LØNN FOR LIKT ARBEID. Og de vant!

Magnhild F [redacted] sier: "Var det noen som sa at kvinnetiåret er over? Det kan så være. Kanskje vi har begynt på kvinnehundreåret? Nå kan vi hvertfall love Krahøy og hans gutteklubb at det blir DAMEÅR HVERT ÅR."

Etter denne erklæringen anser jeg diskusjonen om hvorvidt kvinneyrker som service/kontor/handel/pleie/omsorg er en vital del av arbeiderklassen eller ei, som avsluttet.

Kvinnekampen reiste kvinnekrevene - LIK LØNN, HOYE GENERELLE TILLEGG, 6-TIMERSDAGEN, og endelig ser vi årets konkrete resultat av kvinnekampen: herskerklassen har fått en mindre splittet arbeiderklasse.

Disse kvinnekrevene har styrket og forenet arbeiderklassen. Nå gjenstår avstemninger og lokale forhandlinger. Nå gjelder det at mennene ikke splitter ut og gir kvinnfolk på båten og svekker enheten.

Våre krav er rettferdige og gagnar alle. RASER! mot dem som splitter ut. La dem få høre det. Det er IKKE Tor Halvorsen & Co.

som avgjør nå. Avgjørelsen ligger hos flertallet av arbeiderklassen - MENNENE.

Men det er ikke bare i Norge og i vestlige land at feminisme: kvinnekamp, kvinnekrev, kvinneorganisering er en politisk realitet. Kvinneorganiserings i land i den 3. verden skyter fart og er en viktig politisk faktor som utfordrer maktøverne og truer dem fra alle kanter. I de tidligere kolonilanda har kvinner alltid deltatt i frigjøringskampene, i geriljabevægelsen. Det nye nå, er at kvinner organiserer seg som kvinner ut fra sine felles erfaringer som undertrykt av imperialismen, av et patriarkalsk samfunn, av mannen som kjønn.

I Eritrea og Filippinene, skjer dette parallelt med frigjøringskamp. Det heter ikke lenger: først nasjonal/politisk frigjøring, så kvinnekamp. Det gjøres samtidig.

I Filippinene har kvinnene stått i første rekke i kampen som førte til Marcos fall, både i geriljahæren og i den folkelige massebevegelsen. Og de står fremdeles i første rekke for å forhindre at Cory Aquino går fra løftene sine.

Eritreiske kvinner har deltatt i den væpnete kampen i årvis. Samtidig som de har arbeidet for å styrke kvinnenes stilling i de frigjorte områder.

Hvem har lært oss at de afrikanske bondene er KVINNER? Hvem har kommet fram med nye hardtslående tall og fakta om de fattige i den 3. verden? Hvem har ribbet u-hjelpen for de siste floskler? Kvinneorganisasjoner, kvinneforskere, kvinnemiljøer i den 3. verden.

Og de samler seg, knytter kontakter seg imellom, og utveksler informasjon med kvinneorganisasjoner og kvinnemiljøer i vesten.

Hva slags framtid er det for fattige folk i den 3. verden? Revolusjon eller folkemord? Kvinneorganiseringa er en politisk kraft som flytter pendelen nærmere revolusjon. STØTT DEM - FØLG MED. Det vi får vite gir oss innsikt og kunnskap, men inneholder samtidig en politisk og ideologisk UTFORDRING, til å tenke nytt.

Tenk 15 år tilbake, da kvinneundersøkelsen startet opp her i Norge. Det var noe nytt. Jeg var sjøl uhyre tilbaketrukket, men takket være målrettede diskusjoner og ildsjeler, så kom vi oss gjennom startfasen. Men av og til lurte vi på om vi var i ferd med å skifte tyngdepunkt og politisk forankring: fra et klassestandpunkt for arbeiderklassen, til noe vi kalte søstersolidaritet. Hva skulle telle mest? Nå vet vi at et klassestandpunkt for arbeiderklassen, uten kvinneperspektiv og kvinneforankring, er et klassestandpunkt basert på undertrykking.

AKP (m-l)s leder, Kjersti Ericsson, sier i sitt foredrag "Den progressive mannen - alliert eller bremsekloss" flg.:

"AKP (m-l) har et prinsipp-program som klart slår fast at det er umulig å nå det endelige målet vårt: det kommunistiske samfunnet, uten at det blir slutt på kvinneundertrykkinga. Under sosialismen, som er et overgangssamfunn mellom det gamle og det nye, vil kampen stå: Skall sosialismen bli et mellomspill for kapitalismen etablerer seg på nytt? Eller skal den bli forspillet til det klasseløse samfunnet? Svaret avhenger bl.a. av hva som skjer med kvinnene.

Kvinnene har derfor en svært historisk rolle å spille. Den rollen må de ta fatt på allerede i dag. Nå utgjør dessuten kvinnene rundt halvparten av den

yrkesaktive arbeiderklassen. En arbeiderklasse der den ene halvparten sitter tungt på den andre og holder den nede, klarer ikke å reise seg, verken til effektiv kamp mot borgerskapet under kapitalismen, eller til sosialistisk revolusjon. Så lenge kvinnene holdes nede, slåss arbeiderklassen med den ene handa bundet på ryggen.

Jeg synes det der var veldig klart sagt.

Jeg har et annet sitat, av hvem vet jeg ikke, men det er kort klart og greit: "Den som ikke kjenner kvinners drømmer, kjenner ikke framtida". Dette har relevans for oss som kjemper for en bedre framtid, som arbeider for sosialisme og kommunisme. Kvinner har ennå mange erfaringer vi ikke har oppsummert, erfaringer som ennå ikke er malt på paroler, meislet ned i program. Jeg skal ta ett eksempel: HUSARBEID, OMSORGSARBEID.

Som Kjersti Ericsson sier det: "Kvinner forer mannfolk, fjerner møkka deres, oppdrar barna deres", og hun fortsetter: "AKP (m-l)s kvinneundersøkelse for et par år sida viste at det ikke var så reint gæli med deling av det konkrete husarbeidet. Men nesten alle kvinner som ble spurt, svarte at det var de som var "arbeidsleder". Hva det innebærer av omtanke, planlegging og grep om tusen detaljer, er det få menn som aner."

All tanke- og planleggingsarbeid som er knytta til hus- og omsorgsarbeid, er arbeid som tar tid og krefter. Hvorfor er dette arbeidet USYNLIG?

Hilda Scott, som har studert kvinners økonomiske situasjon i de øst-Europeiske land over tid, sier det slik:

"Lenin mente i 1919 at det var realistisk å oppfordre til en massekamp ledet av proletariatet mot husarbeid. Selvfølgelig har ikke det skjedd noe sted, og hold

ikke pusten mens du venter. For menns prioriteringer er naturligvis forankret i de kategorier som er synlige for menn."

På bakgrunn av erfaringer fra sosialistiske land, så har Hilda Scott rett. Dette gir dystre perspektiver for det vi kjemper for, sosialismen. Og kvinner i den 3. verden stiller samme spørsmål. De ser ingen framtid i et samfunn med kapitalisme, men de ser også at kvinner i de sosialistiske land hverken har makt eller innflytelse, at de er løvt lønnet og dobbeltarbeidende i forhold til menn. De stiller kritiske spørsmål: Er det familien som økonomisk og sosial enhet som er årsaken? Eller er det også noe med de økonomiske teoriene som vi bygger sosialismen på?

Hvis vi vil gjør alt for at revolusjonen skal gjøre slutt på nøden, fattigdommen,

sultkatastrofene og undertrykkinga i den 3. verden, som hos oss, så må vi være med i denne diskusjonen.

Min oppfordring er:

Studer den økonomiske situasjonen i de sosialistiske land.

Kjenn kvinners situasjon i Norge.

Følg årvåkent med i hva de økonomiske endringene i Kina betyr for kvinnen.

Ta del i diskusjonen som Kjersti Ericsson reiser, vær med å utforme AKP (m-l)s politikk.

Slutt opp om kvinneorganiseringa, meld deg inn igjen, meld deg inn i KVINNEFRONTEN.

GOD FEST

Ag ■■■ S ■■■

SLUTT OPP OM KVINNEFRONTEN

Utdrag fra vedtak fra distriktsmøtet for AKP (m-l) i Hordaland:

"OM ARBEID BLANT KVINNER

Årsmøtet vil kritisere det gamle DS for ikke å ha tatt tilstrekkelig alvorlig på arbeidet med å jobbe fram jenter til det nye DS.

Tiltak:

Nye DS oppsummerer hvorfor jentene "forsvant" fra det forrige DS og lager forslag til tiltak for å hindre det samme. Tiltaka tas opp med avdelingene og SKAU.

DS og avdelingene skal jobbe for å få jenter til å stille til valg til neste DS.

DS/AU må ta ansvar for 8. marsarbeidet, og jobbe for at avdelingene spiller en aktiv rolle.

Alle kvinnelige medlemmer av partiet skal ha tilbud om bøllekurs i årsmøteperioden. Bøllekursene er også en viktig til å rekruttere nye medlemmer og få nye kontakter. Arbeidet ledes av partiskolen.

DS oppmoder alle jenter som kan til å melde seg inn i KF.

Alle partimedlemmer, også mannlige, har ansvar for å skaffe seg kunnskaper om Kvinnefronten sitt arbeid og vert oppmoda om å selje Kvinnejournalen og rekruttera til KF."

DSAU ber med dette medlemmene i partiet om å arbeide aktivt for å sette ut i livet vedtaka som tar sikte på å bygge ut Kvinnefronten i vårt distrikt. DSAU pålegger styrene i alle avdelinger å gjøre vedtak på styremøte om hvordan avdelingen skal arbeide med dette.

KAST DEG FRAMPÅ-KURS FOR KVINNER

AKP i Hordaland har halde sitt første Kast deg frampå-kurs, 17 jenter deltok. Alder frå 20 til 40. Deltakarane hadde ulike erfaringar. Nokre var politisk aktive, andre hadde vore for mange år sidan, og atter andre hadde nettopp starta. Gifte, ugifte, skilte, med og utan barn. Bakgrunn og livssituasjon var ulik, men alle opplevde likevel eit fellesskap på kurset. Det er noko som rammer oss alle fordi vi er kvinner. Vi kaller det kvinneundertrykking. På kurset lærer vi litt om kva slags teknikkar som blir brukt, bevisst eller ubevisst for å halda oss nede. Vi kan kalle det hersketeknikkar. Klarer du å gjenkjenne og å avsløre hersketeknikkar har du kome eit stykke på vei.

På kurset lærer du også om indre fiender. Språk, uttrykksmåter og kroppshaldning som signaliserer usikkerhet, og som gjer at vi ikkje blir teke alvorleg sjølv når vi presenterer fakta og kunnskap.

På "kast deg frampå"-kurs får du utfordringar og oppgaver som du kan øve deg på i eit miljø som er prega av samhald. Vi skal vere rausa med ros, men vi skal ikkje drepe kvarandre med medlidenhet.

Kvinner kan alt - og er det noko vi ikkje kan, så skal vi lære oss det.

Vi arrangerer nytt kurs til hausten. Du kan alt no melde deg på til

Å [REDACTED]
5091 ELAKTVEIT

Telefon: 18 [REDACTED]

p.s. Kurset er gratis for partijenter.

[REDACTED]

se side 18.

8. MARS OPPSUMMERING FRA BERGEN (FOR KF)

I 1986 gikk det 1200 i 8. mars toget. Og vi oppsummerer det som en framgang på 150-200 personer. Og det smakte godt å få økt oppslutning om toget i år, for det er en av målestokkene på at vi går framover.

Vår organisasjonsmodell har de siste årene vært å ta utgangspunkt i å få dannet en initiativkomite. I initiativkomiteen sitter vi som enkeltpersoner, men titter man oss nøyer etter i summene, så har det vært aktive og passive medlemmer av Kvinnefronten + uorganiserte som har utgjort initiativkomiteen. Initiativkomiteen arrangerer 1. allmøte, det som velger 8. mars komiteen, samt diskuterer retningslinjene for arbeidet. 8. marskomiteens arbeid er å følge opp det som er blitt bestemt, og arrangere allmøte som vedtar parolene.

Dette har vært mønsteret vårt i 4 år. I år tok vi tidlig kontakt med Kvinnesaksforeningen og spurte om det var medlemmer der som ville være med fra starten av, dvs sitte i initiativkomiteen, det var nytt. Og svaret var ja. Den eneste presiseringen vi gjorde da henvendelsen ble gjort til Kvinnesaksforeningen, var å si klart i fra at toget ville bli arrangert etter de samme retningslinjene som fjorårets, og sikkert med de samme parolene, da hverken Bergen eller verden forøvrig hadde forandret seg siden 1985. Men Bergen hadde forandret seg siden 1985, for i et år hadde vi hatt Fellesaksjonen, og her hadde Kvinnefronten og Kvinnesaksforeningen samarbeidet og blitt kjent med hverandre. Og verden hadde forandret seg litt, for Kvinnesaksforeningens medlemmer og Kvinnefrontmedlemmer, også fra Bergen, hadde opplevd verden i Nairobi.

Videre fikk vi med enkeltpersoner fra Arbeidsløses Forening, fra Latin-Amerikagruppen og Aksjon Solidaritet (Sør Afrika), så i år var vi flere enkeltpersoner fra organisasjoner enn før, og det gir selvfølgelig ringvirkninger i mobiliseringen og i paroleforslagene. For første gang på lenge mobiliserte lesbiske seg bak parolekrav og det samme gjorde Krisesenteret, i flere år hadde disse kvinnemiljøene vært passive i forbindelse med 8. mars.

Vi har ganske mange hovedparoler i Bergen. Dermed unngår vi allmenne sektorparoler og får konkrete paroler til diskusjon og vedtak. De faglige parolene og internasjonale paroler er det mange av, 5 av hver, parolemøtet varte i nesten 3 timer og de fleste parolene fikk grundig behandling. Mange uenigheter løste seg opp i flertallsvedtak, f.eks. parolen: FRYKT FOR LESBISKE ER FRYKT FOR SJØLSTENDIGE KVINNER. Mens endel av de internasjonale parolene ble vedtatt med uhyre knapt flertall.

Den store striden sto om VERNEPLIKTPAROLEN. Denne parolen ble spesielt diskutert i 8. marskomiteen før allmøtet. Parolen var foreslått av Kvinnefronten. Medlemmer av Kvinnesaksforeningen sa da at de hadde vedtak mot kvinnelig verneplikt. Komiteen kom da fram til følgende: Kvinnefronten trakk forslaget "Ja til kvinnelig verneplikt" både som forslag til hovedparole og underparole, mot at Kvinnesaksforeningen og Kvinnefronten sammen skal holde et åpent møte om Kvinner, krig, fred, verneplikt etc., etter 8. mars.

Det er kanskje viktig å opplyse om at "Ja til kvinnelig verneplikt" aldri har vært hovedparole, men har vært votert inn som underparole i 1985. I fjor, 1985, hadde vi hovedparolen "Likestilling også i forsvaret" og den parolen firte vi ikke på. Da vi kom til allmøtet var det jo fritt fram for paroleforslag uavhengig av komiteens behandling og "Nei til kvinnelig verneplikt" kom opp som forslag og motforslaget gav seg selv. Hvis disse parolene hadde kommet opp til votering så hadde det blitt splittelse uansett utfall. Kvinnefronten og Kvinnesaksforeningen gikk til forslagstillerne i pausen og forklarte hvilken enighet de var kommet til i komiteen, og forslagene ble trukket. "Likestilling også i forsvaret" ble etter forslag fra et medlem i Kvinnesaksforeningen endret til "Likestilling i forsvaret"!

Enkelte, også Kvinnefront-medlemmer, mener at KF i spørsmål om vernepliktparolen la seg langflat for Kvinnesaksforeningen. Jeg mener nei. KF hadde ikke jobbet med denne parolen i året som var gått, og hadde ikke gitt folk anledning til å diskutere parolens viktighet på møter. Ut fra vår målsetting om å få flest mulig til å diskutere dette, så er et fellesmøte mellom KF og Kvinnesaksforeningen et langt skritt framover.

Samarbeidet med Kvinnesaksforeningens 2 medlemmer i komiteen gikk tilnærmet knirkefritt. Vi hadde to episoder av minimal betydning: de trodde at kvinnekampmerket var KF's medlemsmerke og ville ha et nøytralt kvinneverk på det siste opptrykket av løpesedler. Det gjorde vi. Neste år får vi samle dokumentasjon som viser fellesløpesedler undertegnet KF/Kvinnesaksforeningen med kvinnekampmerket som symbol, f.eks. Tromsø. Vi gikk alltid 2 og 2 i avisene, for å sikre at

ikke komiteens plattform ble brutt.

Det er innlysende at Kvinnesaksforeningen har problemer med å forklare hvorfor de er med i år, men ikke i fjor og i forfjor, uten å gripe til gammelt grums, det skjedde en gang.

I år laget 8. marskomiteen egen løpeseddel rettet mot **unge jenter**. Arbeidet med løpeseddel og spredningen av den, gav kvinnefronten et godt grunnlag for å dele ut sin løpeseddel 8. mars om danning av KF's JENTEFRONT. Så 8. mars 1986 gav oss et bredere samarbeid innen kvinnebevegelsen og blant de uorganiserte, samt at KF fikk bygget ut sin organisasjon.

Mange 8. marskomiteer har med representanter fra fagforeningene. Vi har aldri formelt invitert fagforeningene til å sende representanter, men alle i komiteen som er i jobb, er medlem av en fagforening. Jeg vil gjerne at vi skulle diskutere akkurat tilnærmingen til fagforeningene litt grundig i KF. Derimot har vi alltid sendt fagforeningene brev om økonomisk støtte på bakgrunn av de faglige parolene. Hittil har vi fått støtte fra 13 klubber og forbund, med i alt 4500,00 til oss.

Kort oppsummering av andre aktiviteter: 3 løpesedler trykt i 16000 eks. Trykt plakat i 1000 eks., så vi har til neste år og.

Foruten de to allmøtene ble det holdt et spennende møte om "Kvinner i den 3. verden" (2 ungjenter som hadde reist i India og Nepal for å lage et multimedialprogram om kvinners kår.)

Før toget 8. mars hadde vi leid hele Torgallmenningen og invitert alle som ville til å avholde stands. Menn mot porno raidet en Narvesen-kiosk og hadde pornobål. Endelig.

forts. side 15 ➔

EIN OPPSUMMERING AV PARTIET SITT ARBEID MED BOMPENGERINGEN

Utover hausten 85 blei det klårt for alle og einkvar at bompengeringen kom til å bli etablert. I partiet var det eindel laust snakk om å organisera motstand, men dette snakket fødre ikkje til noko, verken for AKP eller RV sin del. I dei uformelle debattane som fann stad blei det og demonstrert stor skilnad i synet på kor viktig det var å jobba med denne saka.

Resultatet vart at inga organisert motstand kom i stand hausten 85. Rundt sjølve innføringa rassa ein intens debatt om bompengeringen og det låg eit stort potensiale å organisera til motstand. På eit utvida DSAU-møte i januar 86 blei undertegna satt på oppgåva, og dett var dett.

Eg tok kontakt med ein del lesarbrevs-kribentar i BT og BA og fekk skipa til eit møte for å etablere Folkeaksjonen mot bompengeringen i Bergen. På dette møtet kom ca. 60 personar, men ingen AKP'arar eller RV'arar bortsett frå RV-radioen. Møtet vart omtala på ein svært negativ måte i BT og BA. Dette gav entusiasmen vår ein knekk, men vi hadde fått valgt eit brukbart styre. Styret tok no initiativet til ein underskriftsaksjon mot bompengeringen. Mangel på erfaring hos ildsjelane gjorde at aksjonen kom seint igang. Dette var ei alvorleg tabbe. Folk var begynt å bli vane med ringen. Alle forbedringar på vegnettet kom no frå bompengane.

I byrjinga var det ikkje vanskeleg å samle underskrifter, men etter kvart viste det seg at det vart eit problem å få folk til å jobbe med dette. Då vi hadde samla inn ca. 2000 underskrifter var det berre 4 personar som jobba aktivt. Eg såg no at slaget var tapt og trakk meg gradvis ut.

Det siste vi gjorde var å påklaga vedtaket om videoovervakning av kortfilane. Folkeaksjonen mot

bompenger i Bergen er no i praksis nedlagd (mai 86).

Kva kan vi læra av denne historia? For det første: AKP er gira inn på arbeidsplasskampar, kvinnekamp, antiimperialistisk kamp. Når noko utanom skjema kjem opp står vi rådlause, og utan politikk og organisasjon.

Innføringa av bompengeringen er ein lekk i borgarskapet sin privatiseringskampanje på samferdsle sektoren, og passer godt inn i dei øvrige framstøytene for privatisering, f. eks. helsesektoren.

Storkapitalen med BT som talerøyr var dei førande i kampanjen. Småkapitalistar og forretningsdrivande i sentrum blei føyd inn i falden ganske raskt. Jfr. Per Eidenbom som offentlig riv i stykker eit merke med nei til bompenger som han sjelv hadde laga.

Dei store bilorganisasjonane NAF, KNA, MA vart fort avslørt. "Vi protesterar for all verda, men blir med på ferda".

Den gamle røyndomen om at motstand må komma i gang så fort råd er, kan ikkje understrekast nok.

Til slutt vil eg seia at saka kan bli aktuell på ny, dersom det vert protestar i andre byar når dei tek strupetak der og.

Kameratslig helsing F. [redacted].

EN PÅSKEHILSEN

(Les og lær! Kanskje noen sommer og høst-hilsener kan være OK. Red.)

Som nytiltrådt lagsleder nytter jeg sjansen til å sende ut en liten påskehilsen og stemningsrapport. At jeg er nytiltrådt betyr kort og godt at H. tok opp spørsmålet på forrige styremøte - og sist lagsmøte godtok dette som en oppfølging av siste årsmøte i laget, hvor dette ble nevnt.

Siden dette er en påskehilsen må jeg jo starte med de positive sakene. Vi trenger ros, må vite. Men dette er jo ikke bare prat. Jeg mener dette virkelig er positive trekk. La meg nevne først: 8. mars. Alt som ble bestemt på lagsmøtet i februar om 8. mars, og de vart et ganske ambisiøst opplegg --- ble gjort, og ble gjort på en vellykket måte. - Alle jentene stilte på parolemøte, noen hadde forberedt skikkelig innlegg på fred og forsvar, - flere jenter deltok aktivt i parolemaling o.l. -- gutta klarte pornobål som avtalt (utafor Hotel Norge med mageplakater og apeller - med stalte Narvesen-porno i lys lue) -- andre av gutta samla underskrifter til anmeldelse av Narvesen (4 ark med underskrifter blei samla).

--- Dette er bra saker -----

Årsmøtene i fagforeningene er en annen oppgave vi har kommet bra igjennom: NPF-årsmøtet vedtok 6. timersdagen på vårt forslag. DnP årsmøtet vedtok også 6-timersdagen etter kampavstemning (ros til A. for at hun stod på mot gubbene i DnP). DnP vedtok videre olje-frakt-forbud til Sør-Afrika og støtte til at diskusjonen om faglig-politisk samarbeid må reises i LO.

Støtte til F.O.F. led som venta nederlag.

Klassekampen-kampanja.

Her har vi gått i mål. Pr. 11.3. har vi sikra 8 abonnenter, og da er ikke abonnenter som 4 av medlemmene evt. har verva tatt med. Sjøl om vi har gått i mål, har Hordaland ikke kommet lenger enn 70% - og vi som var på siste møtet lova hverandre å sporre 13 folk innen utgangen av kampanja. De som ikke var på møtet har også stille seg mål om å sporre minimum 2 stykker innen 21. mars.

Det som halter i KK-kampanja er verving av støttering medlemmer. Her har vi ingen - og ingen har gjort noe med den saken. Vi lova hverandre på siste lagsmøtet å sporre tilsammen 8 stykker. Målet for laget er 10. - og derfor må dette virkelig sikres. R. - hører du?

Ja dette var gjennomgang av de oppgavene vi har stilt for våren så langt - og resultatene gir grunnlag for optimisme. Vi har klart det vi har vedtatt. Jeg har forøvrig glemt å nevne at A. har fått bra gjennomslag i årsmøtet i sin forening, noe som minner oss på at lagsstyret må følge opp jobbinga her og. A. har til og med nevnt at vi kanskje får et nytt medlem fra jobben hans. (Er dette fugler på taket eller i handa, A.).

GRÅTONER I BILDET.

Bildet er ikke bare lyst - det er noen gråfarger. A. tviler, V. tviler enda mer.

Er det sånn at AKP(m-l) vil spille noen avgjørende rolle til framtida for dette landet? Er vi redusert til en liten fis - uten nevneverdig betydning? Er vi blitt sosialdemokrater - revisjonister?

Jeg mener vi både i program og planer er et revolusjonært arbeiderparti, men som jobber i hard motvind. I Hordaland har vi fått noen stygge tilbakeslag - og vi har en del tungt arbeid foran oss.

Det viktigste for partiet vårt nå - er at vi klarer å bygge oss noen skikkelige baser. Sentrale fagforeninger/arbeidsplasser og en sterkere kvinnefront er viktigst, for å nevne områder som angår laget vårt direkte. Problemet med sånne mål, er at det tar noen år før vi kan se resultater. Videre at det krever mye enighet blant oss sjøl - og at vi virkelig er villig til å satse for å få det til. Vi har muligheten til å bli et pilot-prosjekt når det gjelder arbeidsplass-base. Jeg tror vi skal kunne se resultater av dette om 1 eller 2 år.

Tyngre vil det være å bli drivkraft i Kvinnefront-jobbinga. Å ■ føler dette daglig - og gir sjølsagt grunnlag for frustrasjon. På den andre sida står 8. mars-toget i år - som var økt oppslutning - og som jeg allerede har nevnt - et hederlig arbeid fra laget med 8. mars.

Men dette holder ikke, dersom vi ikke klarer å organisere flere folk i Kvinnefronten - og skape en sterkere motor i kvinnekampen.

Dette var en liten stemningsrapport - som vel skulle være ålreit å ha i bakhue i påskeferien.

For de som liker å lese litt i ferien.

HUSK. LAGSMØTET I APRIL hvor vi skal diskutere Sult-problemer i 3. verden; naturkatastrofe eller resultat av imperialismen. Dere har fått ei liste over litteratur.

Ha en god påske

C ■ ■ ■ .

 forts. fra side 12

---- oppsummering fra Bergen (8. mars)

Om kvelden var egentlig ingenting planlagt, men en undergruppe av 8. marskomiteen ble dannet 3 uker før og laget en fest som gikk med overskudd, som vel Eritrea-kampanjen får nytte godt av. Det ble samlet inn til Eritrea i toget og.

I år hadde vi ingen talere utenbys fra: Komiteen besluttet at undertegnede, som jo var "landsstyremedlem av KF", skulle holde hovedtalen og så var det ungdomsappell, Afghanistan-appell og appell om Sør-Afrika.

A ■ ■ S ■ ■ .

TIL MØTET OM PRINSIPP-PROGRAMMET. - møte 2, kap. 4 og 6.

(Forberedelses materiale til avdelingsmøte om prinsipp-programmet.
Les og lær! Red.)

Til møtet om prinsipp-programmet. - møte 2, kap. 4 og 6.

Vi skal nå ha møtet nr. 2 om prinsipp-programmet, og det er på sin plass å summere opp litt ås'en det første møtet gikk (kap. 1: Imperialismens siste tid på jorda)

På første møtet fulgte vi spørsmålene i studiesirkelen (røde hertet) - og særlig på de to første spørsmålene ble det endel diskusjon.

Sp.m. 1: Spørsmålet om "det arbeidende folket" som
hoveddrivkrafta i historis, både som
produsenter og ved at det fører klassekamp.

Jeg mener det her sto et standpunkt som definerte det arbeidende folket altfor snevert. Særlig tydelig blir det når vi skal se på produsent-sida. En hovedtese i marxismen er at det arbeidende folket under kapitalismen utvikler produksjonsutstyr og kunnskap (produktiv-krefter) som sprenger rammene for hva maktforholdene (produksjonsforholdene) under kapitalismen kan ta opp iseg uten at det oppstår store rystelser i selve systemet. Hvis vi da med det arbeidende folket kun mener arbeiderklassen er det lett polemisere mot påstanden om at det arbeidende folket utvikler produktivkreftene. Som det ble sagt i diskusjonen det er jo ikke arbeiderne som utvikler produktivkreftene men ingeniører og forskjellige eksperter. Nå er heller ikke det riktig. Jeg mener følgende: Det arbeidende folket består av både arbeiderklassen og småborgerskapet, derilnt de fleste intellektuelle. (At småborgerskapet i klassekampen er vaklende er i denne sammenheng ikke noe poeng) Videre at utvikling av produktivkrefter består i både intellektuelt arbeid, forskning - og utprøving av nye metoder og utvikling av nye metoder under sjtlive produksjonen. Denne definisjonen av det arbeidende folket har støtte i klassenalyse i kap. 4. (s. 33-37, spes. s. 35)

Sp.m. 2: Arbeiderklassen er den objektivt mest revolusjonære klassen.

Ser vi på den norske arbeiderklassen er det vanskelig å få øye på dette, fordi arbeiderklassen i Norge ikke oppfatter seg sjöl (subjektivt) som revolusjonære.

Dersom vi ser på hele verden, jordbruksproletarene og industriproletariatet i den 3. verden er dette umiddelbart lettere å forstå.

Men tilbake til Norge. Marxisme hevder at arbeiderklassen objektivt er mest revolusjonære. Hva betyr objektivt. Jo, det betyr at når motsetningene i kapitalismen utvikler seg og det oppstår krise, vil byrdene legges på ~~den~~ arbeiderklassen, enten ved å tyne ut mer profitt - eller ved å ta vekk tidligere vunnete rettigheter og goder ("velferds-staten"). For arbeiderklassen finnes det kun en mulighet for å komme vekk fra rollen som salderingsgruppe ved hver krosei kapitalismen opplever krise - og det er å velte hele systemet. Enkeltvis kan nok noen arbeidere slå seg opp og ut av arbeiderklassen, men som klasse kan ikke arbeiderklassen endre sin rolle som utbyttert og undertrykt uten å fjerne kapitalismen.

Slik mener jeg vi må forstå påstanden om arbeiderklassen som den objektivt mest revolusjonære klassen. Dessuten kommer det at store deler av arbeiderklassen er konsentrert, sjøl om dette er at annet kjennetegn ved ved klassen, som gjør at store deler av klassen er i stand til å organisere kraftig klassekamp mot utbytterne.

Det bør også nevnes at det til og med i Norge i dag, hvor kun et svært lite mindretall oppfatter seg som revolusjonære (subjektivt) utvikles det krav som fenger bredt, som i sitt innhold peker ut over kapitalismen. Det gjelder 8-timers-arbeidsdag (og særlig mye av bakgrunnen og begrunnelsen som kvinnebevegelsen legger i kampen om kortere arbeidsdag). Det gjelder kampen mot kvinneundertrykking. Og det gjelder kamper for å bevare bosetting, ta utgangspunkt i folks behov på de ensidige industrisetedene.

Å utvikle de subjektive revolusjonære kreftene på grunnlag av en analyse av klassenes objektive interesser er oppgaven som AKP(ml) har stilt seg.

Til de to siste spørsmålene vil jeg ikke gå inn på noe spesielt.

Totalt sett kan vi si at kombinasjonen av mange saker med stort og en god del teoretisk innhold ---- og at en del hadde forberedt seg dårlig til møtet gjorde at det ble mer rot i diskusjonen enn nødvendig.

Dette er likevel et forsøk på å snøre opp de trådene hvor forvirringa kanskje var størst.

-----ooo-----

Når det gjelder neste møtet må det innskjerpes at alle må studere (d.v.s. ikke skimlese, men lese med rødblyant) teksten. Og teksten er:

KAPITTEL 4 og KAPITTEL 6.

Alle bør ha skaffet seg det røde heftet (studiesirkelen "Kva vil AKP(ml)? og bruke sjekklista og notere seg saker til spørsmålene.

Av de viktigste sakene i teksten:

- Klasseanalyse - og derunder kvinnes rolle som 1/2 av arbeiderklasse
- Analyse av staten
- Reformkampen (kap.6)

Spørsmålene til diskusjon:

1. Les avsnittet om arbeideraristokratiet. Hva mener du om påstanden at: Arbeideraristokratiet spelar ei viktig politisk rolle ved å føre ut ein borgarleg politikk i arbeiderklassen. Kampen mot arbeideraristokratiet sin innverknad i arbeiderklassen er derfor ei heilt avgjerande oppgave for at klassen skal verte i stand til å styrte kapitalismen.
2. Diskuter påstanden: I alle klasseskriftn er oppgave til staten verne makta til den herskende klassen. Kjerna i staten er valdsapparatet.
3. Kap. 6 : Hva betydning meiner du kampen for reformer har? Kva begrensingar ser du i den "reine" kampen for reformer.
4. Hva betydning har det at kvinnene utgjør 1/2 av arbeiderklassen?

BØLLEKURS

KAST DEG FRAM PÅ KURS
"BØLLEKURS"

KAST DEG FRAM PÅ KURS - 4,5,6 APRIL

Vil du være med, skriv til:
(Begrenset antall) plasser

FOR NÆRMERE OPPLYSNING:

Pris ca kr 250,-

ARR: STUDIEFORBUNDET NY VERDEN

BØLLEKURS

(Forsinket trykking av erklæring lest opp i kantinen på BMV under streiken. Red.)

Til arbeiderne ved BMV-Laksevåg:

20.1.86

STÅ PÅ - DERE HAR VÅR FULLE STØTTE.

BMV's nye eiere, Ulstein-gruppen, har nå vist hva deres "løfter om trygge arbeidsplasser" betyr. 64 arbeidere ved BMV-Laksevåg blir sagt opp, samtidig som verkstedet må si fra seg oppdrag p.g.a. kapasitet.

Når dere møter dette utspillet med sitt-ned-aksjon til oppsigelsene er trukket tilbake, reiser dere en viktig og nødvendig kamp, både for dere selv, industriarbeidsplassene i Bergen og verkstedindustrien i Norge.

Under henvisning til behovet for "omstilling og utvikling" har "slanking" og nedlegginger vært gjennomgangstoner i norsk industri de siste årene - og spesielt har verkstedindustrien merket dette. Nettopp derfor er det så ~~apokalyptisk~~ oppløsende at dere setter dere imot og nekter å godta denne politikken, som i virkeligheten er omstilling til arbeidsløshet.

For arbeidsfolk i Norge, klubber og foreninger er det nå en stor utfordring å reise en støttebevegelse som gir dere tilstrekkelig moralsk og økonomisk støtte, slik at dere kan stå kampen ut - og vinne.

AKP(ml) i Hordaland lover å gjøre alt vi kan for at denne støttebevegelsen blir sterk nok.

Stå på - dere har vår fulle støtte.

For AKP(ml) Hordaland

TERJE [REDACTED]

(Forsinket trykking av hilsen fra Verkstedklubben ved BMV Laksevåg til AKP(m-l). Red.)

VERKSTEDSKLUBBEN NJMF

BMV LAKSEVÅG A.S

Postboks 10 - 5031 Laksevåg

Til

FORENINGER, KLUBBER, GRUPPER og ENKELTPERSONER
SOM STØTTET AKSJONEN VED BMV LAKSEVÅG A.S.

Med dette takker vi for all støtte vi fikk under aksjonen for å bevare arbeidsplassene i bedriften. Vi skylder også å gi en forklaring om hva vi oppnådde og hvor saken står idag.

Med en spontan arbeidsnedleggelse ble reaksjonen og svaret på oppsigelser på 65 personer. I lengre tid hadde det pågått en såkalt naturlig nedtrapping av bemanningen i bedriften. Medlemmene i verkstedsklubben synes det var urimelig å si opp folk når alle mann hadde mer enn nok arbeid. Ledelsens forsøk på å gjennomføre oppsigelsene fikk folk til å si stopp. Lov og avtaler ble oversett av ledelsen og ferdige lister ble offentliggjort over folk som skulle oppsies før det hadde vært ferdig forhandlinger.

Med knapt flertall ble aksjonen avsluttet etter en uke og det uten innrømmelser fra ledelsen i bedriften. Aksjonen hadde likevel sin virkning. Hovedavtalen ble fulgt da ledelsen måtte gå med på forhandlinger. Oppsigelsene ble utsatt men resultatet ble likevel 24 oppsigelser med ytterligere 10 førtidsslutt. Fortsatt er vi 50 personer fler enn det BMV styret hadde bestemt. Det er videre klart at ledelsen er villigere til å lytte etter at klubben satte helene i bakken.

All pengestøtte er satt inn på konto i Landsbanken. Kontoen er avsatt til et fond til senere bruk for oss eller andre. Støtten kom raskt og i stort omfang, og hadde stor moralsk betydning for oss. Sørvaranger - Nordens Klippe - støttet alt på andre dag. Hovedsakelig kom støtten fra Bergens-området, men også fra resten av landet kom det frem bra med støtte. Uttalelsene tyder på at vår konflikt hadde betydning og var viktig for fagbevegelsen.

Arbeidsnedleggelsen ga oss ingen avgjørende rett. Ledelsens planer om strukturelle innskrenkelser er ikke endret. Vi oppnådde en pause med vår bremse på kapitaleiernes styringsrett og innsparingsmani.

VÅR KAMP ER IKKE VUNNET.

Laksevåg, 20. feb. 1986.

for Verkstedsklubben

Per Lørdal
klubbformann